

Одговор на текст господина Обрадовића започео бих парафразом његових речи да можда сви изрази које је навео на рачун нас демократа нису најсрећније употребљени.

Несрећне употребе речи, несрећне реакције, несрећне акције, несрећни ставови нешто су на шта смо навикли када је у питању деловање господина Обрадовића.



Није ме нешто претерано занимао пре прикључивања ДС-а Савезу за Србију. Јесте у домену наглашавања значаја децентрализације политичког активизма, како географског тако и идеолошког, као важног дела процеса сазревања демократије. Но, то није тема овог текста. То је већ надоградња демократије.

Тема текста је њен фундамент који господин Обрадовић не разуме. Његов политички стил, његова искључивост, агресија и етикетирање којим се служи.

Е па, господине Обрадовићу, тема над темама свих демократија је сучељавање мишљења, полемика, дебата, и политички дијалог.

Све што је вама страно.

Ви не полемистете сучељавањем мишљењем, него ад хоминем аргументима.

Вама није битно да саслушате другачије мишљење, вама је битно ко износи то другачије мишљење, а то је ад хоминем речник.

Увреде су, господине Обрадовићу, ствар политичке некултуре и недостатка кућног васпитања, а не најсрећније (не)употребљених речи. Али, ту не могу да вам помогнем.

Друга, још опаснија, ствар код вас су ауторитарност, искључивост и агресија.

Управо основне ствари против којих се ми демократе боримо деценијама. И сада у овом и у претходним диктаторским режимима.

Ми смо главама плаћали те борбе за Србију.

Сећате ли се Зорана Ћинђића?

Не.

Ви сте од оних који оправдавају Звездана Јовановића. Ми смо трунули у логорима због тих ставова. Мићуновић први.

А ви сте у само једној Вашој јавно изреченој лажи о професору Мићуновићу изразили сву природу овог ауторитарног режима и природу ауторитарних вођа.

Ви другачије политичко мишљење, промене политичке тактике, измена политичких стратегија, сагледавање последица и преиспитивање контекста у коме се политичке одлуке доносе или су донете сматрате издајом.

Господине Обрадовићу, па ви заправо експлоатишете и настављате политику искључивости средине XX века и ваших хероја тог времена, попут Димитрија Љотића.

За вас и за вашег надређеног проблем је што још једна једина странка показује знаке живота и има институционални и демократски капацитет да сагледа, да преиспита, да дискутује, да повуче ризичне и храбре потезе, као што их је до сада и повлачила и да преузме одговорност за последице тих одлука.

И о томе, заиста, господине Обрадовићу, ви нећете држати слово Демократској странци, њеним члановима и њеним оснивачима.

Трећа опасна ствар код вас је етикетирање.

Ако мислите да мањина нема права на мишљење у једној странци и политички став, како онда очекујете од Александра Вучића да уважава опозицију као мањину у Србији?

Ви причате о отцепљеном крилу ДС-а, о мањини у оквиру једне странке која, по вашем мишљењу, не сме да зуцне јер је „прегласана“.

Ако мислите да мањина нема права на мишљење у једној странци и политички став, како онда очекујете од Александра Вучића да уважава опозицију као мањину у Србији?

Зар не видите да имате исти начин размишљања и понашања као Вучић?

Причате, даље, о мојим кумовским везама са господином Милом Ђукановићем, а да нисте у стању да израчунате временску разлику између година мог рођења и година ступања у брак политичара о коме говорите. Математика вас је овог пута демантовала, баш као и логика.

Последње, не и мање битно, јесте Ваш политички стил.

Ви позиције градите на таласу популизма и незадовољства који су захватили Европу.

Ни ту се ни по чему не разликујете од Вучића. Једино су вам страхови другачији. Вас плаше хомосексуалци, мигранти, права жена, служите се триковима других популиста и скупљате јефтине политичке поене на темељу манипулације туђим страховима.

Желите у борбу за права бирача, а склапате савезе са немачким нацистима из АДФ-а којих се плаши цела Европа.

Тврдите да се борите за права бирача, али вам није страно да прекидате трибине, да забрањујете неке да шета слободно улицама, да оспоравате женама право на абортус, на рад и развод.

А заправо, Вама господине Обрадовићу, две ствари нису јасне. Једна, да су у политичком плурализму најмањи заједнички садржалац слобода избора и права грађана.

Ови који су поделили и разделили друштво, заправо су исти као и ви: постоји њихово и погрешно мишљење. Ту трагедију живимо сваки дан.

Друга ствар која вам није јасна је концепт да ће неки политичари учествовати на изборима из уверења да је то најбољи начин да се Вучић ослаби. Зоран Живковић на пример.

**Није паметно када Ви кажете да ће на изборима учествовати само Вучићева издајничка опозиција јер сте управо Ви између два круга избора 2012. године помагали Александру Вучићу и заједно са њим лагали да је било изборне крађе и управо сте ви довели на власт Томислава Николића уместо Бориса Тадића.**

Смешно је када ме оптужује за сарадњу са режимом неко ко је 2014. молио Вучића да га прими у власт

**Смешно је када ме оптужује за сарадњу са режимом неко ко је 2014. молио Вучића да га прими у власт.**

**Не знам да ли се сећате да сте се 2016, када је Демократска странка на челу са Пајтићем одбранила гласове ваших бирача, већ сутрадан нудили Вучићу да уђете у Владу?**

**Нервозни сте, господине Обрадовићу, јер и ви и ја знамо да сте изиграли грађане, упропастили грађанске протесте, годину дана пре избора прогласили бојкот као наводно средство да се дође до фер и слободних избора, да бисте затим одустали од те борбе, ни не покушавајући да је започнете.**

Зашто не кажете, када сте тако храбри, шта је заправо Ваша идеја бојкота? Ви бисте и данас у Вучићеву владу коју зовете „прелазном“. О томе отворено говорите.

Зато сте нервозни. Чини се да режиму више завидите него што им замерате. Срамно

Ви бисте да седите поред Небојше Стефановића годину дана у влади, па да са позиције власти идете на изборе. Није вама стало до рушења режима, Вама је стало само до власти.

Зато сте нервозни. Чини се да режиму више завидите него што им замерате. Срамно.

Господине Обрадовићу, за крај, уместо што свој недостатак политичког размишљања надокнађујете агресијом, било би боље да покушате да не лажете грађане и да разумете да се режими смењују или на фер изборима које добијамо политичком борбом или кроз револуцију. Ви, нажалост, нисте способни ни за једно од та два.

(Данас)

**Видети још:** [Бошко Обрадовић: Проблем су људи који су више од педесет година на српској политичкој сцени, а хоће и даље да одлучују; Да ли је Мићуновић нека "света крава" о чијим се спорним елементима не сме говорити?](#)